

ת"פ 7618/11/14 - מדינת ישראל נגד ישראל דהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 7618-11-14 מדינת ישראל נ' דהן

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

ישראל דהן
ע"י ב"כ עוה"ד גבי טרונשווילי

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ובעובדות המנויות בכתב האישום, בכך שביום 20.3.2014, הסיע ברכבו, בכניסה לצור הדסה, חמישה תושבי שטחים. בגין כך הודה והורשע בעבירה של המסיע ברכב תושב זר השוהה שלא כדין, עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

מהלך הדין

הנאשם הודה והורשע בכתב האישום ביום 14.4.2016 ונשלח לשירות מבחן ולממונה על עבודות השירות. תקופה ארוכה לאחר מכן, משך כשנה וחצי, הנאשם ניתק קשר עם סנגורו ולא ניתן היה לאתר אותו, זאת עד ליום 12.11.2018, אז הודיעו הצדדים כי בכוונתם לחזור למתווה המקורי. הנאשם התייצב אצל שירות מבחן שהגיש שני תסקירים בעניינו, כפי שיפורט בהמשך, אך לא התייצב אצל הממונה לעבודות שירות, לכן לא הוגשה חוות דעת בעניינו.

תסקירי שירות המבחן

מהתסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם עולה כי הוא בן 33, נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים, מתגורר יחד עם משפחתו במושב לוזית וכיום אינו עובד. הנאשם הגיע מרקע משפחתי ואישי מורכב אשר התאפיין במעברים מרובים וחוסר יציבות, וכן חוויה טראומטית שלא טופלה, ונדמה כי עקב קשיו וחוסר התמיכה מצד משפחתו נטה לבחור דרכי התמודדות לא מסתגלות ועברייניות. עם זאת, סיים 12 שנות לימוד, אך לא התגייס לצה"ל בשל עברו הפלילי, אשר יפורט בהמשך. הנאשם סיפר כי החל להשתמש בסמים בגיל 16, כשימוש חברתי ומזדמן, כאשר עם הזמן, השימוש הפך להתמכרות.

בגיל 18 הורשע הנאשם, בבית משפט לנוער, בעבירה של פריצה לרכב. בגין זאת, השתלב בקהילה הטיפולית "מלכישוע", שם שהה כשנה וחצי והצליח לשמור על ניקיון מסמים למשך שלוש שנים. בהיותו כבן 19, הורשע בעבירות של שימוש בסמים ושוד מזוין, אותן ביצע במהלך תקופת השיקום ב"מלכישוע", ונידון בגין לשישה חודשי עבודות שירות. הנאשם שיתף כי בתחילת שנת 2009, כאשר היה בן 22, עבר תאונת עבודה בה נחבל בראשו, עקב כך חזר להשתמש בסמים, כאשר בשנה זו הורשע בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בגינה נידון ל-15 חודשי מאסר בפועל. עם שחרורו, נישא לאישתו ולהם כאמור שלושה ילדים קטנים. לאחר נישואיו, החל לעבוד עם אחיו בהתקנת לוחות סולאריים. לפני כשנה, עבר הנאשם תאונת דרכים קשה, בדרך לעבודה, בעקבותיה סבל משברים בעמוד השדרה ובאגן, וכן משבר פריקה פתוח ביד ימין ונדרש לשיקום. כיום לדברי הנאשם, מנסה לשוב לעבודתו עם אחיו ושיתף כי משתמש בגראס במינונים קטנים, אשר מסייעים לו בהרגעת כאביו ובקשיי שינה. כאמור בעברו הפלילי 4 הרשעות קודמות. ביחס לעבירות בתיק זה, סיפר הנאשם כי העבירה בוצעה בשנת 2014, עת פוטר מעבודתו וחיפש מקור פרנסה קל. לדבריו, ידע כי הוא מסיע שב"ח ועשה זאת עבור תשלום. שירות המבחן התרשם כי הנאשם לקח אחריות פורמלית על מעשיו, אך התקשה לבטא תחושת חרטה. ניסיונות השירות לשלב את הנאשם בטיפול במסגרתו לא צלחו, זאת בשל חוסר שיתוף פעולה מצד הנאשם ואי מסוגלותו להפסיק את השימוש בקנאביס. מעיון ברישומי הפלילי העדכני, עולה כי לא נפתחו לנאשם תיקים בעבירה דומה, אולם עומדים ותלויים נגדו שני תיקים בעבירות של סמים. שירות המבחן המליץ לסיים את ההליך המשפטי בהטלת קנס ומאסר על תנאי.

חוות דעת של הממונה על עבודות השירות

הממונה זימן את הנאשם אך זה לא התייצב. ממילא, לנוכח מצבו, סביר להניח שהנאשם לא יתאים לבצע עבודות שירות.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם מאסר בפועל באמצע מתחם שבין 6 ל-12 חודשים וענישה נלווית.

מאידך, הסניגור ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן נוכח הנסיבות האישיות.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - בית המשפט העליון עמד לא אחת על הערכים המוגנים הנפגעים מביצוע סוג זה של עבירות, ובכלל זאת "... פגיעה משמעותית בערכים מוגנים של פגיעה בסמכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, וכן היה בהם סיכון לביטחון המדינה ולחיי אדם" [רע"פ 3901/16 **דעיף נ' מ"י** (מיום 5.6.2016) (פסקה 20)]. בעניינו הפגיעה בערך המוגן היא ברף בינוני.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר בעבירה מתוכננת, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם ידע כי מדובר בתושבי שטחים וביצע את העבירה מתוך מניע כלכלי; הנאשם אדם בוגר והיה עליו להימנע מביצוע העבירה; הנאשם האחריות הבלעדית על מעשיו; על הנזק הפוטנציאלי מביצוע עבירות אלה, עמדתי לעיל.

מדיניות הענישה הנוהגת - סקירת הפסיקה מלמדת על טווח עונשי רחב המוטל על נאשמים, כאשר יש החמרה ברמת הענישה, כאשר המניע לביצוע העבירות הינו כלכלי. ברע"פ 2844/16 **ביאלה** נ' **מ"י** (מיום 13.4.2016) נבע מתחם ענישה שבין חודשיים עבודות שירות ועד 15 עבודות שירות, וברע"פ 2057/19 **מרזוק** נ' **מ"י** (מיום 21.3.2019) נקבע מתחם ענישה בין מאסר על-תנאי ל-8 חודשי מאסר, שם הסתיים ההליך ב-5 חודשי מאסר בעבודות שירות בנסיבות של הסעת 5 שב"חים. רע"פ 7726/13 **נסאסרה** נ' **מ"י** (מיום 8.1.2014) מבטא רמת ענישה חמורה יותר הנובעת מעבר פלילי דומה של הנאשם שם.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40י"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: לחומרא שקלתי את חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות מבחן ואת הימשכות ההליכים שנגרמו בשל התנהלות הנאשם; לקולא שקלתי, את נסיבות חייו של הנאשם, את היותו נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים ואת מגבלותיו הפיזיות בשל התאונה הקשה אותה עבר; בנוסף, שקלתי את העובדה כי לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים באותה עבירה ואין בעברו הפלילי הרשעות בעבירות דומות.

המיקום במתחם - לפיכך, ולפנים משורת הדין, בעיקר בשל הנסיבות הרפואיות, יש למקמו בתחתית המתחם. מעבר לכך, הנאשם ביצע את העבירות בטרם תוקן חוק הכניסה לישראל לחומרה, ולכן יש להתייחס לנסיבות שהיו טרם התיקון לחוק.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, וזאת שנתיים מהיום;

ב. קנס בסך 5,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.3.2021 ובכל ראשון לחודש רציף ועוקב. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי. מורה על קיזוז הקנס מההפקדה שבתיק. ככל שתיוותר יתרת חובה, תשולם כפי שקבעתי. ככל שתיוותר יתרת זכות תוחזר לנאשם על אף כל הוראת עיקול;

ג. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל במשך שנתיים מהיום. הובהר

לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס;

ד. פסילה של 6 חודשים שלא יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור כחוק.

יש לשלוח לשירות המבחן.

ניתן היום, ד' שבט תשפ"א, 17 ינואר 2021, במעמד הצדדים.